

Onsdag 25 oktober 2000

- en tidsfrist på högst tre månader bör införas för vart och ett av dessa förfaranden,
- en tidsfrist på minst ett år bör införas för ny behandling av ärendet i de fall förslaget från kommissionen, parlamentets samtycke och rådets beslut inte leder till något resultat,

*

* *

20. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till regeringskonferensen om reformen av fördragen, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till kandidatländerna.

9. Öars ställning

B5-0808/2000

Europaparlamentets resolution om artikel 158 i EG-fördraget avseende öars ställning

Europaparlamentet utfärdar denna resolution av följande skäl:

- A. De olika språkversionerna av artikel 158 andra stycket i EG-fördraget uppvisar betydande skillnader när det gäller hur öar skall behandlas inom ramen för den ekonomiska och sociala sammanhållningen, och vissa språkversioner talar om minst gynnade öar medan andra bara nämner öar som sådana.
 - B. Förklaring nr 30 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget handlar om öregioner.
 - C. Artikel 154 i EG-fördraget tar i klarspråk upp andan och bokstaven i förklaring nr 30.
1. Parlamentet uppmanar den pågående regeringskonferensen att avhjälpa skillnaderna mellan de olika språkversionerna av artikel 158 och se till så att de blir samstämmiga med förklaring nr 30 om öregioner, som bifogas Amsterdamfördraget,
 2. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till regeringskonferensen avseende översynen av fördraget, till rådet och kommissionen.

10. Truppminor

B5-0802/2000

Parlamentets resolution om truppminor

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 17 december 1992 om förödelse orsakad av truppminor⁽¹⁾, resolutionerna av den 29 juni 1995 om landminor och laservapen som förorsakar blindhet⁽²⁾ och om truppminor⁽³⁾: ett mördande hinder för utvecklingen, samt sin senaste resolution av den 18 december 1997 om förbud mot och förstörelse av truppminor⁽⁴⁾,
- med beaktande av resolutionen om truppminor av den 25–29 september 1995 från AVS-EU:s gemensamma församling (AVS-EU 1522/95/slutlig),

⁽¹⁾ EGT C 21, 25.1.1993, s. 161.

⁽²⁾ EGT C 183, 17.7.1995, s. 44.

⁽³⁾ EGT C 183, 17.7.1995, s. 47.

⁽⁴⁾ EGT C 14, 19.1.1998, s. 201.

Onsdag 25 oktober 2000

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor): Förstärkning av Europeiska unionens bidrag och kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor) (KOM(2000) 111),
- med beaktande av de skriftliga frågorna till kommissionen och rådet från utskottet för utveckling och samarbete och från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik (B5-0544/2000 och B5-0545/2000), och av följande skäl:
 - A. Det finns för närvarande miljontals minor utspridda över hela världen. Problemet med landminor och sprängämnen som ännu inte exploderat drabbar mer eller mindre 88 länder, däribland några av de fattigaste. Av dessa länder är 20 särskilt hårt utsatta.
 - B. Sedan mars 1999 har alla nya fall av personer som fallit offer för truppminor i 78 olika länder registrerats, och 39 av dessa fall inträffade inte i samband med någon konflikt.
 - C. Truppminor leder inte endast till förluster av människoliv, i synnerhet bland civilbefolkningen (en direkt effekt), utan utgör dessutom ett allvarligt hinder för ekonomisk och social återuppbyggnad i länder där konflikter och/eller inbördeskrig äger rum (en indirekt effekt).
 - D. Förekomsten av minor och sprängämnen som inte exploderat förhindrar eller försenar flyktingar från att återvända hem, påverkar jordbruksproduktion, miljö, energiförsörjning, kommunikationer och utbildning, och innebär en enorm börda för hälsovårdsväsendet i de berörda länderna.
 - E. Det internationella samfundet är skyldigt att göra sitt yttersta för att avhjälpa de svårigheter som truppminor medför.
 - F. Insatser har redan gjorts av internationella institutioner, specialiserade icke-statliga organisationer, internationella organ och lokala samfund för att lindra individuellt och kollektivt lidande orsakat av truppminor.
 - G. Den 1 mars 1999 trädde konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av truppminor samt om deras förstöring (konventionen) i kraft, och nästan tre fjärdedelar av alla länder i världen har anslutit sig till konventionen (139 länder har undertecknat den och 107 länder har ratificerat den).
 - H. Alla Europeiska unionens medlemsstater förutom Finland har undertecknat denna konvention. Signatärstaterna, med undantag av Grekland, har ratificerat konventionen.
 - I. Det behövs ännu stora ansträngningar för att nå målet om en värld utan minor eftersom viktiga stater såsom Förenta staterna, Ryssland och Kina ännu inte anslutit sig till konventionen, mer än 250 miljoner truppminor fortfarande hör till vapenförråden i 105 länder och alltför många stater och icke-statliga aktörer fortfarande använder truppminor i länder som Tjetjenien, Angola, Burma och i konflikterna i Demokratiska republiken Kongo och angränsande länder,
 - J. Vid Ottawakonferensen åtog sig regeringar och institutioner i hela världen att ge ett större ekonomiskt bidrag till kampen mot minor, motsvarande minst 350 miljoner euro fördelat över de kommande åren.
 - K. Europeiska unionen har under perioden 1992-1998 anslagit 180 miljoner euro för att finansiera minåtgärder överallt i världen (stöd för minröjningsprogram, bistånd till minoffer samt forskning och teknisk utveckling). Under samma period har Europeiska unionens medlemsstater själva vidtagit bilaterala åtgärder av samma omfattning.

Onsdag 25 oktober 2000

- L. Europeiska unionens ledande roll i minåtgärderna har erkänts av det internationella samfundet. Europeiska unionen tillhandahåller stöd för insatser i alla de länder som drabbats hårdast, och detta stöd utgör ofta den viktigaste källan till finansiering av minåtgärder.
- M. Minåtgärderna är ofta en integrerad del av det humanitära biståndet, rehabilitering, återuppbyggnad och utveckling.
- N. Europeiska unionens medlemsstater har infört ett totalförbud mot export av samtliga former av truppminor oavsett destination. Åtgärder har vidtagits för att förbjuda produktion av landminor.
- O. EU:s medlemsstater bör, i samband med gemensamma insatser avseende den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken och Nato, hålla fast vid de åtaganden de gjort genom konventionen.
1. Parlamentet noterar Europeiska unionens beaktansvärda politiska och ekonomiska insats i kampen mot de fruktansvärda truppminorna,
 2. uppmanar Europeiska unionen att stärka sina nuvarande insatser för att förhindra utplacering av landminor samt insatser för information, minröjning, bistånd för rehabilitering av offer och genomförande av rehabiliteringsprogram i de mest utsatta områdena,
 3. uppmanar Europeiska unionen att på ett mycket mer markant sätt såväl politiskt som ekonomiskt arbeta för totalt avskaffande av truppminor inom det tidschema som fastställs i Ottawakonventionen,
 4. begär att bestämmelserna i konventionen skall införas i nationell lagstiftning enligt vilken produktion, lagring, överföring och användning av truppminor blir en del av strafflagstiftningen i medlemsstaterna,
 5. uppmanar rådet och medlemsstaterna att i sin nationella lagstiftning uttryckligen nämna fordonsminor med röjningsförsvärande anordningar som fungerar som truppminor enligt definitionen som ingår i artikel 2 i Ottawakonventionen,
 6. beklagar den kontinuerliga bristen på effektiv samordning och samstämmighet bland de olika politiska EU-strategier som sannolikt påverkar kampen mot minor; efterlyser effektiva, flexibla och snabba beslutsförfaranden i samband med minåtgärder; beslutar att stor vikt skall fästas vid ett utökat, effektivt och snabbt genomförande av EU-stöd till minåtgärder; anser att denna ökning av EU-stödet främst skall gå till den övergripande budgetposten för att möjliggöra större samordning och effektivitet i EU:s minåtgärder; det ökade stödet skall grundas på klara och tydliga kriterier för beslutsprocessen, vilket också kommer att möjliggöra långsiktiga stöd för att uppfylla utvecklingsmålen i minåtgärdsprogrammen,
 7. välkomnar förslaget att inrätta en expertgrupp bestående av minröjningsexperter från medlemsstaterna och relevanta internationella organisationer; anser att även frivilligorganisationerna bör inbjudas att delta i expertgruppen för att dra upp de övergripande riktlinjerna och prioriteringarna för minåtgärderna,
 8. välkomnar förslaget till förordning om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor), och kommissionens avsikt att utöka Europas bidrag till minröjningsåtgärder,
 9. välkomnar kommissionens förslag att förelägga en årsrapport med en redogörelse av gemenskapens minåtgärder och att utvärdera genomförandet av förordningen; uppmanar kommissionen att ställa denna årsrapport till allmänhetens förfogande och att göra den så detaljerad som möjligt,
 10. uppmanar Europeiska gemenskapen att följa ett mer konsekvent och samordnat tillvägagångssätt i alla berörda länder, med tonvikt på att stärka internationellt samarbete och i synnerhet försöka fastställa ett antal världsomspännande prioriteringar i enlighet med åtagandena och tidschemat i Ottawakonventionen,

Onsdag 25 oktober 2000

11. uppmanar rådet och medlemsstaterna att uttryckligen ange att användningen av eller hjälp vid användningen av truppminor inte kommer att accepteras vare sig inom ramen för den framtida gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken eller inom ramen för Nato,
 12. uppmanar det internationella samfundet att undersöka vilka lämpliga åtgärder bör vidtas såväl gentemot stater som inte undertecknat konventionen och som fortsätter att använda truppminor på ett urskillningslöst och ansvarslost sätt, som mot länder som trots att de undertecknat Ottawakonventionen fortsätter att använda truppminor; anser att kränkningarna av konventionen och av andra delar av den internationella folkrätten bör sanktioneras på lämpligt sätt, men detta bör inte göras på bekostnad av röjningen av minor och militärt materiel som är av vital betydelse för befolkningarna i de berörda länderna,
 13. uppmanar därför signatärstaterna till Ottawakonventionen att införa bestämmelser för att säkerställa att konventionen tillämpas effektivt och att åtagandena i anslutning till detta respekteras,
 14. uppmanar Europeiska unionen att vidta ytterligare åtgärder på internationell nivå för att få de länder som inte ännu undertecknat Ottawakonventionen att ansluta sig till den inom rimlig tid,
 15. efterlyser intensivare forskningsinsatser i syfte att utveckla säkrare teknik för att främja och påskynda detektering, avlägsnande och förstöring av minor,
 16. föreslår att de potentiella samverkans effekterna mellan militär och civil kapacitet på minröjningsområdet till fullo skall utnyttjas av Europeiska unionen, i synnerhet inom ramen för dess säkerhets- och försvarspolitik,
 17. uppmanar de EU-medlemsstater som ännu inte har signerat och/eller ratificerat Ottawakonventionen att göra det utan dröjsmål,
 18. begär att anslutning till Ottawakonventionen samt undertecknande av och respekt för denna skall betraktas som en avgörande faktor i alla förhandlingar mellan Europeiska unionen och tredje länder,
 19. uppmanar Europeiska unionens medlemsstater att garantera en verklig samordning mellan de minröjningsåtgärder som de själva finansierar individuellt, stöd som grundar sig på Europeiska utvecklingsfonden och de åtgärder som Europeiska kommissionen administrerar.
 20. uppmanar rådet och kommissionen att göra det möjligt att använda den icke-militära snabbinsatsstyrkan för akut minröjning, till exempel vid händelse av stora flyktingströmmar (återvändande och flyktingar) i mindrabba länder; anser dock att denna verksamhet bör samordnas med befintlig nationell kapacitet i mottagarländerna,
 21. rekommenderar att man tilldelar ytterligare resurser till och ställer medel till förfogande för icke-statliga organisationer och lokala samfund för att de skall kunna genomföra minröjningsprogram, informationskampanjer och program för bistånd till minoffren, vilka skall omfatta hälsa, rehabilitering och social och ekonomisk integration av minoffer,
 22. föreslår att resurser som avsatts för projekt för förstöring av lager av truppminor som förekommer i oroväckande stort antal till och med på den europeiska kontinenten också bör komplettera medel som redan avsatts för andra minåtgärder; uppmanar EU:s medlemsstater att anmoda Förenta staterna att föra bort lagren av truppminor från deras territorium,
 23. kräver maximal insyn i finansieringen, programmeringen och genomförandet av kommissionens och medlemsstaternas minåtgärdsprojekt,
 24. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas regeringar, FN:s generalsekreterare, Internationella rödakorskommittén, ledningsgruppen för Internationella kampanjen för förbud mot landminor, AVS-EU:s gemensamma församling samt Förenta staternas, Rysslands och Kinas regeringar.
-